

การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง ชนิดของคำ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบุญคุ้มราษฎร์บำรุง*

THE DEVELOPMENT OF COMPUTER-ASSISTED INSTRUCTION ON PARTS
OF SPEECH FOR GRADE-7 STUDENTS AT BOONKHUMRATBAMRUNG SCHOOL

สิริมาศ แก้วกันทา* และ เศรษฐวิ ทองแพง

Sirimart Kaewkanta and Setthawi Thongphaeng

*Corresponding author E-mail: sirimart.kaew@vru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังเรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง ชนิดของคำ 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่อง ชนิดของคำ โดยใช้รูปแบบการวิจัย เชิงทดลองแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนและหลังเรียน ประชากรที่ใช้ในการดำเนินการวิจัย คือ นักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบุญคุ้มราษฎร์บำรุง ภาคการเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 105 คน ที่จัดนักเรียนแบบคละความสามารถ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียน บุญคุ้มราษฎร์บำรุง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 1 ห้อง จำนวนทั้งหมด 30 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องชนิดของคำ 2) บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง ชนิดของคำ 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นข้อสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ และ 4) แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน วิธีดำเนินการทดลองและเก็บข้อมูล ใช้ระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย 10 คาบเรียน สถิติที่ใช้ในการดำเนินการวิจัย คือ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ค่า $t = 25.06$) 2) และนักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องชนิดของคำ โดยภาพรวมมีความ พึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.68$, S.D. = 0.14) ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้

คำสำคัญ: บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน, ชนิดของคำ, นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

Abstract

The research aimed to 1) to compare the learning achievement of Mathayom Suksa 1 students before and after using computer-assisted instruction on word types. and 2) study grade-7 students' satisfaction with computer-assisted instruction on parts of speech. This research was a single group experimental with pre-post test. The population consisted of 105 grade-7 students

* Received March 10, 2023; Revised April 7, 2023; Accepted May 26, 2023

at Boonkhumratbamrung School, Pathum Thani, during the first semester of the 2022 academic year. The samples were 30 students at Boonkhumratbamrung School, Pathum Thani in the first semester of 2022 academic year selected through Cluster Random Sampling. The research tools consisted of 1) Lesson plans, 2) computer-assisted instruction lessons on parts of speech, 3) an achievement test. It consists of pre- and post-tests. It is a multiple choice test with 4 choices of 30 questions, and 4) satisfaction assessment form. The duration of the research operation is 10 class periods. The statistics used for data analysis were mean (M) and standard deviation (S.D.). The findings were as follows: 1) Grade-7 students' learning achievement on parts of speech using skill exercises showed that their post-test score was higher than pre-test score with statistical significance level of 0.05 ($t=25.06$). 2) Grade-7 students' satisfaction with computer-assisted instruction on parts of speech using skill exercises was at highest level ($M = 4.68$, $SD = 0.14$), which was consistent with the research hypothesis.

Keywords: computer-assisted instruction, parts of speech, grade-7 students

บทนำ

ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติ เป็นเครื่องมือสำคัญของคนในสังคมไทย การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ทั้ง การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนเป็นสิ่งที่จะต้องคำนึงถึงและควรจะใช้ให้ถูกต้องและสมบูรณ์ ดังนั้นผู้ใช้ภาษาไทยในการสื่อสารจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจหลักภาษาไทย มีทักษะการใช้ภาษาเพื่อสามารถสื่อสารออกมาได้อย่างถูกต้อง (บรรทัดฐานภาษาไทย, 2561) ความสามารถในการใช้ภาษาเป็นคุณสมบัติอย่างหนึ่ง ที่ผู้เรียนจะต้องมีเพื่อความก้าวหน้าในอาชีพการงานในอนาคต การทำความเข้าใจหลักภาษาเป็นสิ่งที่ครูต้องส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาของผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนได้มีความสามารถในการใช้ภาษาและสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในอนาคต (ฐะปะนีย์ นาครทรรพ, 2554) การจัดการเรียนการสอนหลักภาษาไทยเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป นักเรียนส่วนมากมีเจตคติที่ดีต่อหลักภาษาไทย กล่าวคือมีความน่าเบื่อในการเรียนการสอน การจะให้ผู้เรียนตอบสนองต่อการเรียนการสอนควรสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญและประโยชน์ที่ได้จากการเรียน และนำตัวอย่างการใช้ภาษาให้ผู้เรียนได้ทำความเข้าใจ ทั้งนี้ควรเป็นตัวอย่างจากสิ่งที่คุณผู้เรียนพบเห็นได้ในชีวิตประจำวัน หรือเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รวบรวมศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับหลักภาษาด้วยตนเองก็จะเป็นประโยชน์ให้กับผู้เรียนมากยิ่งขึ้น และการให้ผู้เรียนได้ลงมือทำกิจกรรมที่หลากหลายและสนุกสนานเหมาะสมกับวัยผู้เรียนก็จะช่วยให้ได้รับความรู้และความเพลิดเพลินทำให้เกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังรวมถึงสื่อหรืออุปกรณ์ที่จะช่วยส่งเสริม การเรียนภาษาไทย อาจจะเป็นสื่อที่ผู้เรียนช่วยกันออกแบบหรือเป็นสื่อที่ผู้สอนสร้างเองก็เป็นอีกแนวทางหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักภาษา (ฐะปะนีย์ นาครทรรพ, 2554)

การจัดการเรียนการสอนโดยนำเทคโนโลยีมาบูรณาการเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามผลลัพธ์ที่คาดหวัง ผู้สอนจำเป็นต้องวางแผนการจัดการเรียนรู้ การดำเนินการเรียนรู้และประเมินผล นอกจากนี้จำเป็นต้องเลือกใช้สื่อเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับกิจกรรมและบริบทของห้องเรียน อีกทั้งควรคำนึงถึงพฤติกรรมของผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนสนใจกิจกรรมการเรียน เกิดความมุ่งมั่นตั้งใจในการเรียนซึ่งทำให้ผลการเรียนของผู้เรียนแต่ละคนดีขึ้น ดังนั้น การเลือกใช้สื่อทางเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับผู้เรียนจึงมีจำเป็นอย่างมาก บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนก็เป็น สื่อเทคโนโลยีประเภทหนึ่งที่น่าสนใจ เนื่องจากมีลักษณะเป็นสื่อประสมโดยนำข้อความ ภาพนิ่ง ภาพกราฟิก วิดีทัศน์และเสียง มาใช้ประกอบในการสร้างสื่อเพื่อดึงดูดความสนใจของผู้เรียน อีกทั้งเป็นสื่อที่เหมาะสมกับผู้เรียน

ระดับมัธยมศึกษา เนื่องจากวัยนี้เป็นวัยที่ต้องการการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ การใช้เทคโนโลยีในการสื่อสาร จึงเป็นช่องทางให้ผู้เรียนได้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง การใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนจึงเป็นสื่อการเรียนการสอนที่น่าสนใจ (เขมณัฏฐ์ มิ่งศิริธรรม, 2559) จะเห็นว่าการใช้สื่อเทคโนโลยีจึงมีความเหมาะสมกับกลุ่มผู้เรียนที่เป็นวัยรุ่น

ในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาไทยของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนบุญคุ้มราษฎร์บำรุง ผู้วิจัยพบว่าผู้เรียนส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของคำไม่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด เนื่องจากการเรียนการสอนในชั้นเรียนมีผู้เรียนที่มีระดับความสามารถทางภาษาที่แตกต่างกัน ผู้เรียนบางกลุ่มเรียนรู้ช้า ไม่ทันเพื่อน ประกอบกับเนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนเรื่องชนิดของคำเป็นเนื้อหาที่ยากต่อการทำความเข้าใจจำเป็นต้องใช้เวลาในการเรียนรู้ อีกทั้งยังพบว่าการสอนเรื่องชนิดของคำยังไม่มีสื่อที่เหมาะสมกับผู้เรียน สอดคล้องกับการสอบถามความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนภาษาไทยในโรงเรียนได้กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาไทยยังขาดสื่อการเรียนรู้อาจารย์ผู้สอนภาษาไทยในจำนวนมาก หากผู้เรียนได้สื่อที่เหมาะสมก็จะช่วยพัฒนาความสามารถการเรียนรู้ภาษาไทยได้ดีขึ้น (สุวิชา คำหังค์สา, 2565)

จากปัญหาที่กล่าวมาทั้งหมดข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะสร้างสื่อการเรียนการสอนทางเทคโนโลยีคือบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ที่จะช่วยพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องชนิดของคำ เพื่อจะพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น และสำรวจความพึงพอใจของผู้เรียนจากการใช้สื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังเรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง ชนิดของคำ
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง ชนิดของคำ

วิธีดำเนินการวิจัย

รูปแบบของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) แบบหนึ่ง กลุ่มสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (One – group Pretest – Posttest Design) โดยมีรูปแบบ ดังภาพ

รูปแบบการวิจัย	E O1 x O2
----------------	-----------

E หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ห้อง 2

X หมายถึง บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง ชนิดของคำ

O1 หมายถึง การทดสอบก่อนเรียน

O2 หมายถึง การทดสอบหลังเรียน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง วิธีการได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 ของโรงเรียนบุญคุ้มราษฎร์บำรุง ตำบลคลองหนึ่ง อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ซึ่งมีทั้งหมด 3 ห้องเรียน เป็นจำนวนนักเรียนทั้งหมด 105 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนบุญคุ้มราษฎร์บำรุง ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) จำนวน 30 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยผู้วิจัยสร้างและใช้เครื่องมือในการวิจัย ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง ชนิดของคำ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เนื้อหาจากบทเรียนในหนังสือเรียนวิวิธภาษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เรื่อง ชนิดของคำ สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทยและวิธีการสอน จำนวน 3 ท่าน คนที่ 1 เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาภาษาไทย ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2 เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย และผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3 เชี่ยวชาญด้านวิธีการสอน โดยให้ทั้ง 3 ท่านตรวจสอบความสอดคล้องของแผนการสอนในด้านเวลา เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อ การวัดและประเมินผล แล้ววิเคราะห์หา ค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC จำนวน 7 แผนการเรียนรู้แผนละ 1 ชั่วโมง ดังนี้

แผนการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง คำนามโดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน

แผนการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง คำสรรพนามโดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน

แผนการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง คำกริยาโดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน

แผนการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง คำวิเศษณ์โดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน

แผนการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง คำบุพบทโดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน

แผนการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง คำสันธานโดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน

แผนการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง คำอุทานโดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน

2. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง ชนิดของคำ ผู้วิจัยได้นำบทเรียนที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญด้านจำนวน 3 ท่าน โดยผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1 เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาภาษาไทย ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2 เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย และผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3 เชี่ยวชาญด้านวิธีการสอน ตรวจสอบด้านเนื้อหา ด้านบทเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ผลการตรวจสอบพบว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่สร้างขึ้นมีความเหมาะสมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.22$) ซึ่งผ่านตามเกณฑ์การประเมินบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนของกรมวิชาการ และนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนกับกลุ่มตัวอย่างได้

3. แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ชนิดของคำ เป็นแบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก ประกอบด้วยแบบทดสอบก่อนเรียน (Pretest) จำนวน 30 ข้อ และแบบทดสอบหลังเรียน (Posttest) จำนวน 30 ข้อ ที่ผ่านตรวจสอบค่า IOC จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน พบว่าแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.33 - 1.00 ค่าความยากง่าย เท่ากับ 0.50 - 0.77 ค่าอำนาจจำแนก เท่ากับ 0.27 - 0.82 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.72 สามารถนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างได้

4. แบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง ชนิดของคำ เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) จำนวน 5 ระดับ โดยวัดความพึงพอใจในด้านการออกแบบบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ด้านเนื้อหา และความพึงพอใจที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ซึ่งภาพรวมการประเมินนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.68$, S.D. = 0.14)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการเรียนการสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ชนิดของคำ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 7 แผน ใช้เวลาทั้งสิ้น 7 ชั่วโมง กับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 โรงเรียนบุญคุ้มราษฎร์บำรุง จำนวน 30 คน โดยมีขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยชี้แจงนักเรียนกลุ่มตัวอย่างเพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จุดประสงค์ในการเรียน การใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน และวิธีการประเมินผลการเรียนรู้

2. นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) ด้วยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง ชนิดของคำ โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน และเก็บบันทึกคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียน
3. ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 7 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง
4. ชั้นสรุป สรุปผลจากการเรียนรู้ในแต่ละเรื่องที่ได้เรียน และสรุปผลการเรียนรู้ในภาพรวมทั้งหมดทุก เรื่องที่จัดการเรียนรู้
5. นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนเรื่องชนิดของคำ โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน และเก็บบันทึกข้อมูลหลังเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้กระบวนการทางสถิติเพื่อวิเคราะห์ผลการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการทดลอง ดังนี้

1. วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ชนิดของคำ โดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังเรียน (One - group pretest posttest design) ซึ่งใช้โปรแกรม IBM SPSS ในการคิดคำนวณ
2. วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการเรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ ช่วยสอน เรื่องชนิดของคำ โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการวิจัย

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ชนิดของคำ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้ใช้บทเรียน คอมพิวเตอร์ช่วยสอน มีผลการวิจัย ดังนี้

ตารางที่ 1 ตารางแสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง ชนิดของคำ โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

คนที่	คะแนน		ผลการพัฒนา
	ก่อนเรียน (30 คะแนน)	หลังเรียน (30 คะแนน)	
1	15	25	10
2	16	26	10
3	15	24	9
4	16	25	9
5	20	28	8
6	18	26	8
7	18	24	6
8	21	28	7
9	16	25	9
10	23	29	6
11	20	28	8
12	16	25	9
13	18	26	9
14	15	24	9
15	16	26	10
16	15	25	10

คนที่	คะแนน		ผลการพัฒนา
	ก่อนเรียน (30 คะแนน)	หลังเรียน (30 คะแนน)	
17	16	26	10
18	15	24	9
19	16	25	9
20	20	28	8
21	18	26	8
22	18	24	6
23	21	28	7
24	16	25	9
25	23	29	6
26	20	28	8
27	16	25	9
28	16	26	9
29	15	24	9
30	16	26	10
ค่าเฉลี่ย	17.53	25.93	8.47
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	2.43	1.60	1.28
ร้อยละ	58.44	86.44	28.22

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ชนิดของคำ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังเรียนโดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ผลการเรียน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่า t	ค่า p
ก่อนเรียน	30	17.53	2.43	36.06	0.00
หลังเรียน	30	25.93	1.60		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 และ ตารางที่ 2 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความรู้ความเข้าใจเรื่อง ชนิดของคำ โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน คิดเป็นร้อยละ 28.22 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 17.53 คิดเป็นร้อยละ 58.44 และมีค่าเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 25.93 คิดเป็นร้อยละ 86.44 ซึ่งสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการเรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง ชนิดของคำ ดังแสดงในตาราง

ข้อ	รายการ	รายการความพึงพอใจ		ความหมาย
		(\bar{x})	S.D.	
1	เนื้อหาบทเรียนมีคุณค่าต่อการเรียนรู้	4.60	0.51	มากที่สุด
2	การสร้างบทเรียนครอบคลุมเนื้อหาวิชา	4.87	0.35	มากที่สุด
3	เนื้อหา มีความยากง่ายเหมาะสม	4.60	0.51	มากที่สุด
4	ปริมาณเนื้อหา มีความเหมาะสม	4.67	0.49	มากที่สุด
5	ตัวหนังสืออ่านง่าย ชัดเจน	4.73	0.46	มากที่สุด

ข้อ	รายการ	รายการความพึงพอใจ		ความหมาย
		(\bar{X})	S.D.	
6	มีเทคนิคในการนำเสนอที่เหมาะสม	4.53	0.52	มากที่สุด
7	สามารถทบทวนเนื้อหาความรู้ที่ยังไม่เข้าใจได้ดีทำได้ง่ายต่อการเรียนรู้	4.60	0.51	มากที่สุด
8	ทำให้จำบทเรียนได้ดี	4.93	0.26	มากที่สุด
9	แบบทดสอบท้ายบทเรียน ทำให้เข้าใจบทเรียนได้ดี	4.67	0.49	มากที่สุด
10	สามารถเลือกบทเรียนที่ต้องการได้	4.67	0.49	มากที่สุด
คะแนนรวมเฉลี่ย		4.68	0.14	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 พบว่า ระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องชนิดของคำ โดยภาพรวมนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.68$, S.D.=0.14) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด โดยมีระดับความพึงพอใจรายข้อมากที่สุด ในข้อที่ 8 ทำให้จำบทเรียนได้ดี ($\bar{X} = 4.93$, S.D.=0.26) และข้อที่ 6 มีเทคนิคในการนำเสนอที่เหมาะสมเป็นระดับความพึงพอใจรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 4.53$, S.D.=0.52)

อภิปรายผล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถสรุปผลการวิจัย โดยสามารถนำมาอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังเรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องชนิดของคำ จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่องชนิดของคำ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนได้ค่าเฉลี่ย 17.53 คิดเป็นร้อยละ 58.44 และผลสัมฤทธิ์หลังเรียนได้ค่าเฉลี่ยที่ 25.93 คิดเป็นร้อยละ 86.44 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากการเรียนการสอนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง ชนิดของคำ เป็นสื่อการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยผู้เรียนได้ลงมือศึกษาเรียนรู้จากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน มีการเรียงลำดับ การเรียนรู้จากง่ายไปยาก เริ่มจากการทำความเข้าใจเนื้อหาบทเรียน มีแบบฝึกหัดและแบบทดสอบให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนเมื่อนักเรียนทำแบบฝึกหัดและแบบทดสอบแล้วสามารถตรวจคำตอบที่ถูกต้องได้ด้วยตนเอง และทำยบทเรียนแต่ละบท ครูผู้สอนและนักเรียนจะร่วมกันสรุปความรู้เพื่อทบทวนเนื้อหาที่เรียนไปแล้ว ถึงแม้ผู้เรียนจะมีความสามารถที่แตกต่างกันทั้งผู้เรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน แต่การเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ตามความสามารถของตนเองโดยไม่เร่งรีบ และสามารถตรวจคำตอบได้ด้วยตนเอง สอดคล้องกับ รุ่งฤดี แผลงศร ได้กล่าวว่า สื่อการสอนเป็นสิ่งสำคัญของการจัดการเรียนรู้ที่จะทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จตามแผนการที่กำหนดไว้ เพราะถ้าเลือกใช้สื่อการสอนที่เหมาะสมกับกลุ่มผู้เรียน เวลาเรียน และสถานที่ก็จะทำให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้น และสื่อการสอนที่ดีจะทำให้ผู้เรียนเรียนรู้บทเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ จะเห็นว่าสื่อการสอนที่ช่วยให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น (รุ่งฤดี แผลงศร, 2560) ดังที่ ปรีตรตา ชาญสมร ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง คำยืมภาษาเขมรในภาษาไทย พบว่าการเรียนการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และมีความเห็นว่าบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนช่วยให้ผู้เรียนเนื่องจากเป็นสื่อที่นำเสนอเนื้อหาบทเรียน แบบทดสอบกิจกรรมที่มีการตอบกลับกับผู้เรียนได้ทันที ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ผู้เรียนกลุ่มอ่อนสามารถเรียนรู้และปรับปรุงการเรียนของตนเองให้ทันผู้อื่นได้ เนื่องจากสามารถใช้สื่อได้นอกเวลาเรียน ช่วยทบทวนในการเรียนในชั้นเรียนปกติ จึงช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนดีขึ้น (ปรีตรตา ชาญสมร, 2564) สอดคล้องกับ ญัฐธิดา กองเกิด และเอกนรินทร์ สีผื่น ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่

4 โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนและการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค MACRO model พบว่าช่วยพัฒนาการอ่านจับใจความของผู้เรียน โดยมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน (ณัฐธิดา กองเกิด และเอกนรินทร์ สีผืน, 2564) และ สุदारัตน์ บุญมา ได้ศึกษาการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนผ่านเครือข่าย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.48 อยู่ในระดับมาก (สุदारัตน์ บุญมา, 2557)

2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง ชนิดของคำ เมื่อวิเคราะห์ผลการวิจัยจากแบบความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการเรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง ชนิดของคำ พบว่า โดยภาพรวมนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.68$, S.D. = 0.14) เนื่องจากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เป็นสื่อการเรียนการสอนมีความน่าสนใจ เป็นสื่อที่มีตัวอักษร ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว และเสียงประกอบเนื้อหาบทเรียน และในบทเรียนก็มีการชี้แจงรายละเอียดต่าง ๆ ได้อย่างชัดเจน อีกทั้งยังเป็นสื่อที่มีปฏิสัมพันธ์สามารถตอบโต้กับผู้เรียน ช่วยกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนทำให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจ ดังที่ ญฐาพัชร์ วรพงศ์ และคณะ ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน วิชาภาษาไทย เรื่อง หลักการใช้ภาษาไทย พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจภาพรวมอยู่ในระดับ ดี ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้เนื่องจากบทเรียนมีความน่าสนใจ มีเนื้อหาชัดเจน เข้าใจง่าย และมีความสนุกสนานเพลิดเพลิน (ญฐาพัชร์ วรพงศ์พัชร และคณะ, 2565) เช่นเดียวกันกับ นพดล ผู้มีจรรยา และฐิตากร เพชรกันกิม ศึกษา บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับกระบวนการเรียนรู้แบบซิปปา เรื่องข้อมูลสารสนเทศและอินเทอร์เน็ตสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดไผ่ล้อม พบว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.62 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.53 เนื่องจากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน สามารถโต้ตอบผู้เรียนได้ทันที ทำให้ผู้เรียนได้รับทั้งความรู้และทั้งความสนุกสนานในการเรียน (นพดล ผู้มีจรรยา และฐิตากร เพชรกันกิม, 2563)

สรุป/ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย การวิจัยเรื่อง การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง ชนิดของคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบุญคุ้มราษฎร์บำรุง สรุปได้ว่า 1) การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังเรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง ชนิดของคำ พบว่ามีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และ 2) การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง ชนิดของคำ พบว่าด้านมีระดับความพึงพอใจมากที่สุด สามลำดับแรก คือ ทำให้จำบทเรียนได้ดี มีค่าเฉลี่ยที่ 4.93 รองลงมาคือ การสร้างบทเรียนครอบคลุมเนื้อหาวิชา 4.87 และตัวหนังสืออ่านง่าย ชัดเจน มีค่าเฉลี่ยที่ 4.73 ส่วนลำดับท้ายสุดที่ควรเพิ่มเติมในบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน คือ มีเทคนิคในการนำเสนอที่เหมาะสม มีค่าเฉลี่ยคือ 4.53 ทั้งนี้ภาพรวมความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก็มีความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้ ก่อนนำบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอนควรความพร้อมของสื่ออุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น คอมพิวเตอร์ หูฟัง ให้พร้อมสำหรับนักเรียน และในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ ควรปรับเวลาให้เหมาะสมเนื่องจากผู้เรียนมีความสามารถในการใช้สื่ออุปกรณ์ เช่น คอมพิวเตอร์ที่แตกต่างกัน นอกจากนี้ในสภาพจริงนักเรียนแต่ละคนมีความแตกต่างทางด้านการศึกษา ดังนั้นครูผู้สอนควรมีการจดบันทึกข้อบกพร่องของนักเรียนรายบุคคล เพื่อที่จะได้นำปัญหาของนักเรียนแต่ละคนมาแก้ไขได้ตรงจุด ทั้งนี้ในส่วนขอเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งถัดไป ควรมีการศึกษาวิจัยพัฒนาความรู้เรื่อง ชนิดของคำ

ร่วมกับวิธีการสอนแบบอื่นเพิ่มเติม เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น วิธีการสอนแบบซิปปา, Macro model เป็นต้น และควรแนะนำวิธีการสอนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนไปประยุกต์หรือพัฒนาทักษะด้านอื่น ๆ ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เช่น หลักภาษาไทย การอ่านจับใจความ เป็นต้น รวมถึงอาจนำไปประยุกต์ใช้ในกลุ่มสาระเรียนรู้วิชาอื่น ๆ

เอกสารอ้างอิง

- chemณัฐ มิ่งศิริธรรม. (2559). การออกแบบสื่อการศึกษาสร้างสรรค์. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฐะปะนีย์ นาครทรรพ. (2554). วรรณศิลป์ในดวงใจ ภาษาไทยที่รัก. กรุงเทพมหานคร : อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- ณัฐพัชร์ วรพงศ์พัชร และคณะ. (2565). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในวิชาภาษาไทยเรื่อง หลักการใช้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดแจ้งลำหิน (พุนราชูร์อุปถัมภ์) อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี. วารสารบัณฑิตศึกษา : มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, 15 (2), 49-63.
- ณัฐธิดา กองเกิด และเอกนรินทร์ สีผืน. (2564). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค MACRO model เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วารสารอักษรพิบูล, 2 (2), 100-114.
- นพดล ผู้มีจรรยา และฐิติกร เพชรกันกิม. (2563). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับกระบวนการเรียนรู้แบบซิปปา เรื่องข้อมูลสารสนเทศและอินเทอร์เน็ต สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดไผ่ล้อม. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 19 (2), 337-350.
- บรรทัดฐานภาษาไทย. (2561). หนังสืออุเทศภาษาไทย ชุด บรรทัดฐานภาษาไทย เล่ม 3 : ชนิดของคำ วลี ประโยค และสัมพันธ์สาร. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- ปรีตรดา ชาญสมร. (2564). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับวิธีการสอนแบบอุปนัย เรื่อง คำยืมภาษาเขมรในภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. ใน วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- รุ่งฤดี แผลงศร. (2560). ศาสตร์การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุดารัตน์ บุญมา. (2557). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนผ่านเครือข่าย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. ใน วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- สุวิชา คำหงศ์สา. (27 พฤษภาคม 2565). ปัญหาการจัดการเรียนการสอน รายวิชาภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบุญคุ้มราษฎร์บำรุง. (เศรษฐวิ ทองแพง, ผู้สัมภาษณ์)